

re betingelser, men finder, at opgaven for Folketingets partier må være at fastsætte overkommelige krav, der ikke forhindrer, men snarere opmuntrer til afholdelse af afstemninger i væsentligt omfang.

Man må i denne forbindelse være opmærksom på, at skærpelse af kravene vil føre til, at det bliver vanskeligt for andre end interesseorganisationer med store økonomiske ressourcer at påtage sig at være drivkraft bag afstemningsinitiativer. Det bør være muligt også for frivillige foreninger, private, græsrodsbevægelser og andre grupper af borgere at tage initiativer, der kan føre til afstemning, når der er en rimelig opbakning bag ønsket.

Nærværende forslag er indeholdt i Fremskridtspartiets lovkatalog 1992-93, udgivet af Fremskridtspartiets folketingsgruppe september 1993, forslag nr. 36 (ISBN 87-89766-02-4).

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 7 i folketingssamlingen 1991-92 gik et flertal af Folketingets partier imod forslaget bl.a. med den begrundelse, at 20.000 underskrifter var for lavt et krav. Forslagsstillerne foreslår derfor nu kravet sat til 50.000 underskrifter, men stiller sig åbne over for, at et andet antal kræves.

Ad 2

Efter forslaget skal anmodningen om afholdelse af folkeafstemning være skriftlig og indeholde angivelse af det afstemningstema, der ønskes prøvet ved afstemningen. Det er vigtigt for forslagsstillerne at un-

derstreges, at vælgerne selv – og uden mindste form for censur fra politikere eller forvaltning – udformer afstemningstemaet, men forslagsstillerne er rede til at drøfte dette spørgsmål nærmere under udvalgsbehandlingen.

Ad 3

Afstemningens udfald afgøres ved almindeligt stemmeflertal, og udfaldet er vejledende. Der er således ikke nogen pligt for berørte administrative myndigheder eller andre til at følge den vejledning, resultatet giver. Forslagsstillerne anser det dog for sandsynligt, at der vil udvikle sig en praksis, hvor folkeafstemningerne får en markant indflydelse på de politiske og administrative procedurer.

Ad 4

Forslagets pkt. 4 fastslår, at Indenrigsministeriet fører tilsyn med, at anmodning om folkeafstemning tilfredsstiller formelle krav (antal underskrifter), og tilrettelægger afstemningen. Forslagsstillerne vil finde det naturligt, at man under udvalgsbehandlingen overvejer at henstille til regeringen at indarbejde en revisionsbestemmelse i lovforslaget. Det er meget tænkeligt, at de erfaringer, der indhøstes, når vejledende folkeafstemninger er indført, efter en kortere årrække naturligt bør medføre justeringer i det lovgrundlag, der indføres. Forslaget indeholder ingen tidsfrist, inden hvilken lovforslag skal fremsættes, men det er forslagsstillerne opfattelse, at regeringen bør kunne fremsætte lovforslag senest i folketingssamlingen 1992-93 med henblik på ikrafttræden senest den 1. januar 1994.